

II. RÉSZ

„Na és van már otthon *internetted?*” – hallom a kérdést a hátam mögött a közértben. Persze nem is a furcsán, két t-vel ejtett szón lepődöm meg, hanem azon, hogy két középkorú hölgy pletykái közé furakodott be a világháló. És olyan természetesen mondják így, mintha csak azt kérdezték volna: „van tévéd?”

A tévé ma már berendezési tárgy a nappaliban és nem okoz gondot a kezelése. Hasonló sorsa lesz nemsokára az internetnek is: eltelik még egy kis idő és senki sem szokatlan találmányként fogja tisztelni. Azután már dicsekvési téma sem lesz belőle: olyan természetes eszközünk lesz, amit minden nap minden percében segítségül hívhatunk. Ráadásul a nappaliban!

Azért más ez, mint a tévé, mert rácsodálkozhatunk nap mint nap: nahát, ezt is megtaláltam a neten! Ráadásul nem a technikai oldala a legérdekesebb, hanem az, hogy az internet az emberek hálózata! Nem, nem úgy, mint a Mátrixban. Az internetezésre alkalmas gépeink (a számítógépek, sőt újabban a mobiltelefonok egy része, sőt nemsokára az otthoni televízióinkkal összekapcsolható IPTV-k is) mindössze arra jók, hogy kapcsolatba kerüljünk egy másik emberrel, vagy közösséggel, illetve megtaláljuk a mások által elérhető adatokat, vagy éppen mi magunk indítsunk internetes újságot. A hálózat csak eszköz, nélkülünk üres kacat az egész.

Attól válik izgalmassá, hogy egyre többen használjuk, segítségével beszélgetünk, partnert keresünk, munkát vagy üzleti lehetőséget kutatunk, elintézzük egyre több hivatali ügyünket, átutaljuk a havi számláinkat – hogy a többi hasznos szolgáltatásról (menetrend, újság, szótár, térkép stb.) ne is beszéljünk.

Ráadásul a szélessávú internetezés éppen napjainkban válik olyan szolgáltatássá, mint a csapvíz vagy az elektromos áram: egyre jobban hozzátartozik az életünkhöz, mindenki életéhez. Internetezni annyit tesz, mint a jelenben élni. S bár a hírek, az információk könnyebben elérhetőek lettek számunkra és új módszereket kell megszoknunk ebben az új világban, a lényeg mégis ugyanaz: az életünket szeretnénk kellemesebbé és jobbá tenni, megismerni önmagunkat, másokat és a világot.

Jómagam minden nap használom a világháló nyújtotta előnyöket, mégsem jelent problémát a normális életmódom megőrzése – mégis ma már egyre többször fordul meg a fejemben: az internet nélkül szegényebbek lennénk.

Vagyis általa gazdagodtunk.
Gazdagodjon Ön is!

Szilágyi Árpád
PR menedzser, újságíró
T-Online Magyarország